

MAGYAR BIBLIA

MAGYAR EGYHÁZ

Kezdetben...

1. Kezdetben létezett a Szellem, a Lélek és az Erő. A nagy „Egy”-ben élt a Minden felett. Leírhatatlan, kifejezhetetlen és elérhetetlen hatalmasságnak hittük. Neve: ÍZ.
2. ÍZ „volt” a Kezdetben és „van” örökké a Minden felett.
3. ÍZ alatt nyugodott a Csend. Mozdulatlanságban hordta az őanyagot. Az őanyagban - az ősvízben. Az ősvízben – az Élet ígérését. E három egységét is hittük. Neve: TEN.
4. Így lett nekünk a „kezdet”: ÍZ-TEN.

A Lélek Teremtése

1. ÍZ-TEN – végtelen ködökben rejtőző – erejéből villámcsapásként vált ki a Fény, de nem tűnt el, mint a lecsapó villám, hanem lett Világossággá és örök maradt.
2. ÍZ-TEN „elsője” ...a Világosság. Első akarata, első teremtménye az örökkévalóságban. Mielőtt élet „lett”, Világosság „VAN”.
3. Égi, örök tűz, tisztaság és igazság lakozik a Világosságban - ÍZ-TEN első gyermekében.
4. A Teremtő így lesz *e g y* teremtményével, hisz a Világosság az ÍZ-TEN megnyilatkozása.
5. A Világosság – ÍZ-TEN örök titkaként lakozik a Lélekben.
6. Tartalmat ad az életnek, meleggé teszi azt és benne él ÍZ-TEN lehelete is.
7. Maga ÍZ-TEN – az Ő hatalmas erejével – él a Lélekben. Ezért hívjuk ÍZ-TEN-t – a Lélek szerint és a Lélek által – így: ÉN-LÉLEK (ÉN-LIL).
8. Azért teremtette ÍZ-TEN a Lelket, hogy benne mindenütt és mindenkoron lakozzék. Az élő Lélek – ÍZ-TEN hajléka.
És így van ez jól.

Az Élet Teremtése

1. **ÍZ-TEN** a végtelenekben sűrítette össze az Erőt. Az Erőből pattant ki a Fény és lett Világosság.
2. A Fény melege vízzé változtatta a végtelenek ködét és a Fény – mint **ÍZ-TEN** magja – behatolt a vizek mélységébe.
3. **ÍZ-TEN** úgy akarta, hogy a vizek mélységéből virágként fakadjon az Élet...és úgy lett.
4. Az ősvíz így lett az Anya-Erő, mely Életet szül.
5. **AMA-PALIL**-nak (ősanyának) neveztük őt.
6. Első magzat-virága **NIN-TI** lett, ki az Élet folytonosítója.
7. Benne él az „Egek Anyja” – **Dingir IL-AMA** – is, mert életadó ereje az egektől a földekig, a földektől az egekig ért.
8. Mert csak egek voltak a földek előtt és azután teremtettek a földek az egek között.
9. **NIN-TI** az égig érő életfa is. Földi gyökérnedvét az egek erejéből kapja.
10. Az égig érő üveghegy is ő. Rajta keresztül tündököl a földre az égi fényben ragyogó tisztaság, hűség és makulátlanság igazsága.
11. Ezért nevezzük őt az „égig érő Nagyasszony”-nak – **NIN-KURSÁG**-nak.
12. Így teremtette **ÍZ-TEN** **NIN-TI**-t, az Élet adóját és szüzi, érintetlen valóságából – belőle – általa – az Életet...és jól tette.

Világok, Földek és az Ember Teremtése

1. ÍZ-TEN örök tüzet gerjesztett, melynek ereje KI-áradt. Az örök tűzből lettek a Napok és éltetik a Világosság világait ÍZ-TEN nagy akarata szerint.
2. A NAP-ból árad mindenKI-re ÍZ-TEN örök tűzésnek fénye és éltető melege. Anyaggá lett így a KI, melyet ÍZ-TEN akarata bolygókká, földekké gyúrt egybe és ezek űzik, hajtják egymást a NAP erejében ÍZ-TEN nagy rendje szerint. És ez a nagy Rend ÍZ-TEN örök törvénye.
3. ÉN-KI nevet adtunk ÍZ-TEN – anyagban rejtett – örök erejének, mely teremtett minden anyagot és minden testet.
4. Ahogyan ÉN-LIL a Lélek ereje, ura és elosztója, úgy ÉN-KI minden anyag teremtője és titkos ereje.
5. Lepkeszárnyon szállt rá ÉN-KI az élet vizéből fakadt NIN-TI élő virágszirmára.
6. Az élő lepke hímpora termékenyítette meg azt és éledt belőle LIL-I-AM, a Lelkek Anyja, NIN-TI életet adó virágának nyolc virágával.
7. A nyolcból „hét” virág lett az Élet Ígérete. A nyolcadikban életre kelt maga az Élet anyja - a legkisebb – a kis NIN-TI.
8. LIL-I-AM – a hét virágával sokasította be az eget az égi-lakó szellemekkel, akik a világok őrei és vigyázói lettek.
9. Amikor aztán minden égi rendnek már meg volt a saját vigyázója, így szóltak egymáshoz az égi-lakók: „Teremtsünk embert, hogy legyen a földnek is vigyázója”.
10. ÉN-KI-hez ért ez az óhaj és ÍZ-TEN – ÉN-KI ereje által – egyik föld porát keverte össze az Élet Vízével és formált belőle embert – a maga képére.
11. És amikor ÉN-KI megformálta azt, AMA PALIL-t hívta így:
„AMA...határozd meg sorsát ennek az újszülöttnak”.
12. Amikor AMA – aki az ŐS-TEN volt maga nagy garral lendült mozgásba. A TEN-GÁR-

ja, mely a minden élet vize, loccsant a testben lévő emberre és megnyíltak a világosságra a szemei. ÍZ-TEN leheletét szívta magába. A lehelet Lélekké lett benne.

13. Életre kelt és az élet kisebbik anyja – a kis NIN-TI fogta őt kézen.
14. Így teremtette ÍZ-TEN az embert az égi-lakók között. És élt az ember testben ÍZ-TEN egyik erejeként.
15. Így lett az ember ÍZ-TEN gyermeke a jóság, szépség, igazság és IZ-TEN örök törvénye szerint.
16. A Föld porából gyúrt teste ÍZ-TEN tökéletességének mása és e tökéletes testben lakozó Lélek tükrében ÍZ-TEN maga mutatkozik. s akkor történt, hogy ÍZ-TEN elsősülöttje – ÉN-LIL – elválasztotta az eget a földtől. A szent fokossal vágta ketté azt abban az időben, amikor a Föld Napja a KOS csillagképén át ragyogott.

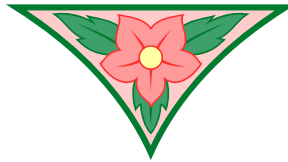

17. A Föld porából formált ember így került az égi világból arra a földre, amelynek porát a testében hordta. De nem volt egyedül a Földön, mert vele hullott a Földre a kezét tartó kis NIN-TI, LIL-I-AM legkisebbik ága, aki testet öltött és lett a Földön az Égi HÉV SZÜZE. Ezért lett a neve is HÉVE. Így érkezett e földre az EM-BAR, ami az „Istenasszonyt” (EM) és „Párját” (BAR) jelenti. De ÍZ-TEN úgy rendelte, hogy «amikor az ég elválasztódott a földtől, a Föld eltávolodott az Égtől s az EM-BAR hatalma gerjedt abba, az Ég Fénye lett a Világ Világossága, mely a Földön is tündökölt, mint „Én-Lélek”»
Így lett az Ég Fénye az EM-BAR lelke.
18. De velük együtt hullott a földre a Kezdet Világából, a KOS CSILLAGKÉPÉBŐL, a szárnyas égi KOS is, akit ÍZ-TEN rendelt melléjük az élet kezdetének irányítójául.

19. Így álltak a földön hárman. NIN-TI, az Élet Anyja, a KOS világból földre rendelt ember és a Kos Világ égi, szárnyas kosa. Elindultak hárman a földön. Elöl az égi KOS és mögötte az ember és Asszonya, akiben NIN-TI, az Élet Tavának legszebb virága, az égi Szűzanya vált testté.
20. A szárnyas Kos egy hatalmas fához vezette őket, és amint evett a fa leveléből – szárnyai csapkodásba kezdtek. Fergeteges szélvisszel emelkedett az ég felé és visszaröppent a csillagképebe. Az ember és asszonyává lett NIN-TI ott álltak az égig érő fa előtt – egymás kezét fogva. És akkor szózat hallatszott az

égből:

”Egyetek e fa gyümölcséből, mert ez a TUDÁS FÁJA, melyen át Nektek égi hatalmat adok. E fa addig termi gyümölcsét, míg megszerzitek mindazt a tudást és bölcsességet, mely szükséges nektek ahhoz, hogy a Föld Urai legyetek. Mert Nektek adom ezt a földet minden fájával, növényével és rajta lévő teremtményemmel. Uralkodjatok rajta, tegyétek azt az én országommá az én erőm által, melyet Lelketekbe adtam. Szaporítsátok be azt istenfiúkkal és istenlányokkal azon öröm által, melyet Nektek adok az egyesülés nagy boldogságában.”

21. És amint ettek a Tudás Fájának gyümölcséből, érezték az Isten erejét magukban. NIN-TI-ből testté lett HÉVE a fa gyökereitől napkelet felé és napnyugat felé is két-két folyót fakasztott. Kettő folyt Keletnek és kettő Nyugat felé és bőséges vízüikkel termékennyé tették a föld porát. Aztán a Tudás Fája sokféle gyümölcsének, termésének magjait ültették a termékennyé lett föld porába és boldogok voltak látva az élet fakadását.

23. És benépesült aztán a föld az Élet Anyjának – NIN-TI-nek - Héve-ben levő teremtő ereje által, az ember és az asszony egyesülésének nagy boldogsága szerint.
24. Mikor aztán megsokasodtak – lakó helyüket – amelyet a négy nagyfolyam határolt – az „Égi Kusok Földjének” nevezték. Ez egyik folyó neve Idigna. A másiké: Barana, a harmadiké: Kúr és a negyediké: Ár-Ár. A Tudás Fája állt a Kusok Földjének közepén és gyümölcseiben élt Íz-Ten üzenete. Szorgalmas istenfiúk voltak a kusok. Öntözőcsatornás földműveléssel termeltek búzát és mindenféle magból lett növényt. Ismerték a szőlőt és a bort. Megszelídítették a föld állatait. Gyermekeiket tejjel, sajttal, kenyérral és sok jó gyümölccsel táplálták. A Tudás Fájához pedig naponta odasereglettek szóban és éneken áldva az Istent, aki őket a tudással gazdagította.

22. És így nem vették észre az idő múlását. Csak akkor, amidőn az égi egy nap – egy hónappá lett a földön és az égi kilenc nap pedig kilenc hónappá változott, mert a föld holdja is kilencedszer ragyogott megint az égen. Héve életet adott az első, földi Istenfiúnak – aki majdan e világ ügyelője leend. Mivel az égi KOS volt útmutatójuk itt e földön – Héve-Kusnak nevezték az újszülöttet, aki az égből a földre esett embert így hívta beszédében: ADA-MU, mely annyit jelent a mi nyelvünkön: Atyám.

A Szövetség

1. ÍZ-TEN tökéletes alkotásában az ő változtathatatlan akarata szerint EN-LIL elválasztotta az eget a földtől és messzire távolodott a föld attól.
2. EN-LIL kiásta a MAG-ot a Föld belsejéből, hogy majd kalász fakadjon belőle a Rendeltetés szerint.
3. Az Ég és a Föld szövetségévé a fokost avatta, a Fokos és a Nádkosár hivatásául a MUNKÁT rendelte.
4. Így magasztalta fel EN-LIL a Fokost. Aranyból lett az ő fokosa és ezüstből annak díszje. Feje lazúrkő és foka erős, mint a gátakat döntő Égi Bika.
5. Amikor EN-LIL megteremtette így a Fokost és annak sorsát is megszabta, fején ékeskedő Szent Koronáját annak az EM-BAR-nak fejére illesztette, akit már előbb a Földre küldött és most kegyes szemmel nézett rájuk.
6. Az Ég lakói mind köréje sereglettek és EN-LIL elibük tette a Szent Fokost.

7. Imával hódoltak ÉN-LIL-nek az Ég lakói és aztán – égi szózat kíséretében – átadták ÉN-LIL szent Fokosát a földi EM-BAR-nak, hogy a rávetett sors szerint használja azt.
8. Az Ég lakóinak szózata pedig ez volt: „Vegyétek ÉN-LIL Szent Fokosát örök szövetségül. Mert szövetséget állapítunk meg mi közöttünk és ti közöttetek és a ti magotokból utánaatok jövő nemzedékek között.
9. ÍZ-TEN - ÉN-LIL által – tinéktek és nemzedékeiteknek adta a Földet, a Tudás Fájával – örök birtokul. Telepedjétek és gyarapodjatok a négy folyók gazdag vidékein.
10. A Szent Fokos ama szövetségnek jele, melyet meg kell tartanotok mi közöttünk és ti közöttetek, akik majd a földi helyeken – a MUNKA erejével – felépítitek ÍZ-TEN földi birodalmát. E Szent Fokos Szövetsége adja meg nektek a Föld birtoklásának hatalmát.
11. Azért rendeljük, hogy nemzedékeitek fiainak mindegyike éljen és munkálkodjon e Szövetség Fokosának erejével. A kezében tartsa, és jól használja azt ÉN-LIL dicsőségére”

A Szövetség Aranyfokosa 1

12. És – amikor ÉN-LIL aranyfokosát a földre szállt EM-BAR kezében látta, villámfényt szórt arra és mennydörgésként így hallatszott a szava a Földre:

„Szövetséget kötöttem veled kosi EM-BAR a Fokos erejével. A Föld ura lész mindaddig, míg hűséggel szolgálod és megtartod szövetségemet.”

13. Az Ég lakói pedig jól segítették a földi kosiakat a Szövetség szerint. Bőség és boldogság fakadt a földön a Fokos ereje által.

14. Városokat épített a Fokos és a Fokos Háza lett az Igazság szentélye, de a Szövetség ellen lázadó házat, az engedetlenség otthonát is a Fokos dönti romba.
15. Lemetszi a gonoszság fejét. Letöri koronáját és kivágja gyökerét, de segítője és oltalmazója a Jóság virágát termő Életfának.
16. ÉN-LIL Atya meghatározta a Fokos hivatását...és az Ég és Föld között kötött szövetség ereje által pedig mindörökre rendelte azt, hogy: „A FOKOS DICSÉRTESSEK...!”
17. Az Ég lakói jól teljesítették a Szövetséget. Mert – ahogy a földi EM-BAR testében él a Lélek fénye – és annak ereje által uralja, formálja az anyagot – folytatva ÍZ-TEN

akarata szerint a Teremtés munkáját – ugyanúgy az Ég lakói között ÉN-KI volt az, aki a Lélek – ÉN-LIL - ereje által teremtett tovább minden anyagot és testet.

18. ÉN-KI áldotta meg – a Szövetség szerint – a Tudás Fájának országát – fákkal, növényekkel, madarakkal és állatokkal sokasítva meg azt a Föld színén és aranyat, ezüstöt, rezet és mindenféle ércet rejtett annak belsejébe. Az Ég lakói közül IS-KUR lett ezek gondozója, mert ő hozta az aranyat és ezüstöt az Égből a Földre.
19. Aztán a négy folyó vizeit gazdagította ÉN-KI bőséggel és a halak sokaságával. A vizek vigyázójául EN-BI-LULU-t rendelte az Égből.
20. Az EM-BAR fiai – a Tudás Fájának erejével – ekét és igát szerkesztettek. A Fokossal formálták azt. Elvetették az ÉN-LIL által a földre adott magvakat és kalászbba szökkent gazdag termés ékesítette a földi mezőket. Öntözőcsatornákat is épített a Fokos és ezek gondozójául ÉN-KI az égi-lakó EM-KIM-DU-t tette. Bőség és öröm lakozott a Földön. Házak építésébe is kezdtek és a téglavetésre, a téglavetőformák készítésére az égi-lakó KABTA tanította meg a Kusok nemzettségét.
21. Az állatok is megsaporodtak. Istállókat építettek nekik. Tejüket lefejték. ÉN-KI úgy akarta, hogy DUMUZZI – az Ég hú pástora – tanítsa meg ÉN-LIL népét az állatokkal való bánásmódra és tejük felhasználására. Így tartották az Égiek a földi Kusokkal, ÉN-LIL Szent Fokosának népével, kötött Szövetséget.

FÉNYÖZÖN és VIZÖZÖN

1. Az Ég lakói jól tartották a Szövetséget, Áldás és bőség fénye özönlött a Kusok földjére. Én-Lil vetőmagjai kalászbba serdültek és gazdag termésük megadta a mindennapi kenyeret.

2. A Tudás Fája is ontotta gyümölcseit és a „tudatlanság” – amit az ősi nyelv SAG-KU-GA néven mondott – Tudássá lett a Fény özönében.
3. A földi élet sok új tapasztalata – az égi tanítók sugallata által – és a Fokos erejével, a Kusokat tudókká, okosokká és bölcsékké tette.
4. Ekét csináltak és avval szántottak. Vetettek és arattak. Minden munkához szerszámot alkottak. Házaikat építettek először sövényből, farudakból, nádból, azután téglát vetettek. Azzal készítették szép házaikat és a sok ház egymás mellett várossá lett. Földjeiket öntözőcsatornákkal táplálták és a bőséges víz életet adott minden növénynek, veteménynek, fának a Nap áldott sugara alatt.
5. Mert ahogyan folyókká lettek a „kezdet” forrásai úgy a kusok népe is igen megsaporodott. Először csak a folyók mentén telepedtek. Aztán átkeltek a folyókra és megkerülték a tengereket is. Tutajokat, csónakokat és hajókat épített a Fokos ereje és kenderből szőtt vitorláikba kapaszkodó szél vitte azokat a vizeken.

6. És minden úgy volt, mint a Kezdetben. ÍZ-ZEN ereje az életet a NAP fényével adta és ez a Fény Lélekként tündökölt a Föld emberében. Mert Földből, Vízből és Tüzből lett az ember világa és az Élet lehelete vette körül azt. A Földön kívül – ÍZ-TEN Nagy Törvénye szerinti – Nagy Rendben keringtek az anyaggá lett Világok a nekik is életet adó Napjuk körül.
7. Az Égből a Fényözönnel szállt az áldás a Földre, de az anyagból lett Föld elemei még nem találtak nyugalmat. A Föld

gyomrából kitért a tűz és meglódtította a vizeket, és a vizek elöntötték a Földet hol itt – hol ott.

8. Az Égi lakók aggódva nézték a földi tüzek tombolását és a vizek száguldását. Mert a Földön sokfelé tomboltak az elemek. Csak a Kusok országaiban lakozott a békesség és a nyugalom.

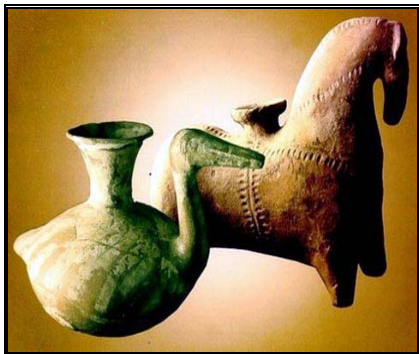

ÍZ-Tenben élő és örökkönvaló anyai erő, akit mi AMA-PALIL-nak – az égi teremő hatalmasság Édesanyjának – nevezünk, egyik leányára bízta a földi teremőmények óvását és gondozását. Mert nem csak a „kosiak”, a Kusok éltek már a Földön. Ők érkeztek „elsőként”, de a „kezdetben”, amikor a Föld Napja már más csillagképen ért a Földre, betelepült a Föld a többi csillagképek szülőtteivel is. Szükség volt hát az égi gondviselőre, aki a földi teremőményeket óvta az elemek tombolásában. Mert bizony sokáig tartott, amíg a Tüzek megnyugodtak, és a Vizek elcsendesedtek.

9. A Kusok NIN-TUD-nak – a „mindentudás Nénjének” – neveztek égi oltalmazójukat, aki a Föld lakóinak gondját viselte. NIN-TUD – a tombolások idejében – kételtűvé változtatott sokakat a Föld lakói közül, akik félig hal – félig ember testtel átéltek a víz-tengerek árjának pusztítását és a tüzek elől a vízbe menekültek.
10. A Kusok földjeit és népeit nem érték el a földi rombolások. Népükhöz a Fokos Szövetségének erejével a földi uralkodó hatalom az Égből szállt alá a Rend Trónusával és a TUDÁS Koronájával, amit Én-Lil tett az első EM-BAR fejére. És Én-Lil akarata teljesedett. A Kusok népe boldogságban, örömben és bőséggel ellátva élt ÍZ-TEN Rendje és Törvénye szerint.

11. Gyarapodtak a jóságban és a tudásban, mert a „mindentudás Nénje” – NIN-TUD – bölceket, tudókat adott közjük, akik a Tudás Fényének lettek birtokosai. „KAL” nevet adott az ősi nyelv e bölcseknek és a hegyet, ahol a Tudás Fája volt, „KAL-DU”-nak – a TUDÁS HEGYÉNEK nevezték.
12. Az idő múlásával a kosiak mind „tudók” lettek, mert az ősi KAL-DU földjéről mindenüvé elmentek a bölcsek és tanítók oda, ahol a „kosiak” éltek. Le a nagy folyók mentén, át a tengereken és a nagy hegyeken túl is.
13. Legelőször a dél felé ömlő két nagy folyó mentén terjeszkedtek. Az egyiket BARANA, a másikat IDIGLAT néven különböztették meg. A folyókban élt halak sokasága jó ételle volt az új telepéseknek. A medréből, partjairól szedett puha agyag szolgált a téglák készítésére de formáltak belőle agyagedényeket, tálakat, fazekakat, korsókat is, melyeket a Nap tüze keményre szárított.

14. Azután tüzet is csiholtak úgy, ahogyan NIN-TUD megtanította őket a tűz élesztésére. A tűz erejével erős téglákat égettek. Az égetett téglákkal házakat építettek és hamarosan sok hatalmas városuk lett a két folyó országában, amit KAL-DA-nak – a bölcsek,

megvilágosodott KAL-ok országának – neveztek.

15. Sajnos a sok városból csak „öt”-nek a nevét ismerjük eddig. A sok káldeus agyagtáblán csak a következőket találtuk: ERIDU...volt az „elhívottak” városa. NUN-KI ékjelekkel van írva a káldeus agyagtáblákon. Védelmezője és oltalmazója az égi-lakók között dingir NU-DIM-US, aki – neve szerint – „nem küld halált”.

Itt volt a Tudás háza. Itt tanították a bölceket, okosokat, akik ÍZ-TEN papjai lettek, de ők voltak az emberi egészség gondozói is és a betegségek gyógyítói. ALULIM volt a neve annak, akit az égből jött földi királyságra NIN-TUD ideküldött és itt ő 28 800 évig uralkodott. ALGAR következett utána és 36 000 évig élt.

BAD-NAGAR-DIS nevű városban laktak a „dicsőített kosarak” készítői és rajtuk NIN-KURSÁG égi szeme örködött. De nemcsak nádkosarakat tudtak itt készíteni, hanem hajókat is csináltak, összefonott nádkötegekből, csónakokat és kerek kocsiakat is.

ERIDU királysága aztán itt telepedett meg – szintén, mint az égből rendelt földi hatalom és itt uralkodtak:

EN-MEN-LU-ANNA...43 000 évig.

EN-MEN-GAL-ANNA...28 000 évig és

DUMUZZI, az Ég Hű Pásztor...36 000 évig.

PIR-PIR-AG – volt a másik városuk. Neve annyit jelent: „a Fényzőn városa”.

Oltalmazójául volt rendelve PA-BIL-HARSAG...”a fény igaz pásztora”. Ide hozta át aztán NIN-TUD az Égből rendelt

királyságot és EN-SIPA-ZI-ANNA 28 000 éven át volt király.

PÍR-KIB-NUN – volt a „fény bölcseinek a városa” és maga a Napisten oltalmazta azt. Itt laktak az „ég ügyelői”, akik jól ismerték a Nap útját és az Ég csillagainak a járását. Ők olvastak az „Ég Könyvében”

Uralkodójuk – NIN-TUD akaratával – EN-MEN-DUR-ANNA volt 21 600 éven át.

Aztán az uralkodás központja KUS-KUS-RU nevű város lett. Itt laktak a „hegyi Kusok”.

NIN-LIL a Lélek Anyja oltalmazta őket.

Ez volt az utolsó helye az égből jött uralkodó hatalomnak és UBARTUTU volt itt a király 18 600 éven át.

Ebben az „öt” városban nyolc kiválasztottja volt az égből a földre küldött királyságnak és azok 241 200 éven át irányították a földi életet az égi lakókkal kötött Szövetség szerint A Tudás Fája gyümölcsei sok okosságot, tudást és bölcsességet adtak a káldeus népnek, a Kusoknak. Megtalálták az érceket a földben és mesterei lettek a fémöntésnek. Házi állataik

voltak. Teheneket, juhokat fejtek és a tejből sajtot, túrót és vaját készítettek. Öntözőcsatornás földjeiken mindig bőséggel arattak. Fonalat csináltak a juhok gyapjúból, lenből és kenderből fontak, és szőttek. Igavonó állataikra járomot tettek. Készítettek ekét és boronát is. De ők faragták az első TILINKA-t is nádból, az első kürtöt az ökör szarvából és ők fújták ezen az első dallamokat is ÍZ-TEN és Én-Lil dicséretére.

16. Mert még jól élt emlékezetükben az, hogy ADAMU volt ősapjuk és – az égi NIN-TI-ből lett a földön ősanyjuk – HÉVE, akik KAL-DU-ban, a nagy hegyek vidékén szálltak le a Földre.

Apáról-fiúra szállt az a szent titok is, hogy az égi szárnyas Kos vezette őket a Tudás Fájához, ahol ÍZ-TEN a Föld javait és az egyesülés boldogságát ajándékozta nekik, mely Nagy Ígéret bizonyosságként szülte – az égi-lakóból földi-lakóvá lett – HÉVE a földi világ első ügyelőjét – HÉVEKUS-t.

Szárnyas Kos

17. E nagy hagyomány tudatában, KÁL-DU-ra, a Tudás Hegyére való emlékezés miatt építettek a sík vidéken hegyhez hasonló torony-templomokat minden városukban. Ezeket ÍZ-TEN dicsőítésére emelték. Téglából raktak vastag falakat és az emeletek száma „hét” volt. E torony-templomok tetején volt az „ég-figyelőinek” hajléka, akik éjjel-nappal figyelték az eget és írták agyagtáblákra.

ZI-KUR-KAL

18. A torony-templom neve KAL nyelven „HÉ-ZI-KAL-MA”...azaz „az örök élet országának temploma” – volt. De sokféleképpen nevezték e templomaikat. Mondták azt is, hogy „Isten szemének háza”, „az Élet helye” és úgy is, hogy ZI-KUR-KAL...vagyis:” Az Élet Hegyének Órzóje”...és ők úgy hitték, hogy mindegyikben ott van ÍZ-TEN, amikor imádkoznak hozzá és segítségét kérik. E templomokban szentelték meg eredetük titkának hagyományait és tudatosították utódaikban eredetük valóságát. Így tanítottak: „Kezdetben a szárnyas és tündöklő Égi Kos vezette ősanyánkat és ősapánkat az Égből – a Földre, a Tudás Fájához és így ők lettek a Minden Kezdet első, földi teremtményei”.

19. Ennek emlékére formáltak szinaranyból egy szárnyas kost és a Tudás Fáját is hozzá. Oltárukra tették azt, hogy hirdesse minden leszármazottuknak a „kosi nemzetség” ÍZ-TEN-től kapott azon kötelezettségét, hogy a Tudás Megtartói legyenek. De ezzel teljesítették NIN-TUD azon óhaját is, amelyet így mondott:

„Munkálkodjatok, hogy a KOS ÉKE TÜNDÖKÖLJÖN a Földön.”

20. Így lett az aranyból formált „égi Kos” a „Minden Kezdet” örök jelképe a kosiaknál. De arra is emlékeztette őket mindig, hogy ősapjuk – ADAMU – volt ÍZ-TEN egyetlen teremtménye az égi szellem-világban, akit ÍZ-TEN akarata – már az égi-lakók között – anyagi testben teremtett és így a kosiak – vagy Kusok – mind-mind égi származású Isten-Fiak, hiszen szülőanyjuk az Élet Anyja – NIN-TI, aki ADAMU-val a Földre szállva – HÉVE lett itt a földön. És ezért nevezték magukat a „kosiak” KUS néven, hogy elkülönítsék a nevüket az égi szárnyas KOS fogalmától.

21. KUS szó alatt tehát a „minden kezdet” – az égi KOS csillagkép idejében földre érkezett Isten-fiai – leszármazottait kell érteni, akik ÍZ-TEN tökéletességének és hatalmasságának a világából érkeztek a Földre. Ezt a MÁS-VILÁGOT ők így nevezték KÁM. – Tehát KÁM-ból jött a földre az EM-BAR és leszármazottai lettek a földi kezdet népe: A KUS.
22. És a KUS nép nagyon jól tudta azt, hogy ÉN-LIL leszállt a földre és annak belsejét magokkal, ércekkel és minden jóval ellátta, mielőtt oda életet adott. A KUSOK magukat ÉN-LIL népének tartották, hitték és NIN-LIL-t pedig ÉN-LIL párjának vallották. Így imádkoztak – ÉN-LIL-hez:
*„ÉN-LIL URUNK!
 TE, ki sorsunkat megszabtad, és bizalmaddal népednek választottál minket.
 Világunk Édesapja, A REND és a TÖRVÉNY adója, Népünk Pásztorja Napkelettől – napnyugatig, Add a kegyelmedet nekünk.”*
23. Nagyon sok idő múlt el így a „kezdet” óta. Az égből a földre küldött hatalom – a Fényözön által – bőséget, boldogságot, gazdagságot és békeséget teremtett a Káldeusok földjén. De a „bőség” fiai már nagyon sokban különböztek a „kezdet” fiaitól. Mert a „bőséget” a tudás és műveltség magas foka hozta és a „bőség” fiainak a „kezdet” sok munkája, ügyessége és találmányosága biztosította a jólét és a gondtalan élet feltételeit.
24. És most a „bőség” fiai megfedkeztek az égiekkel kötött Szövetségről. Azt hitték, hogy a Föld embere egyedül is tud élni – az égiek segítségével nélkül. Hát élt is – ÍZ-TEN kegyelméből – a kezdetől fogva tejjel-mézben folyó, áldot bőségben, ami körülvette őt. De amíg a „kezdetbeli” ősök ártatlansága megelégedett a földek sok szép termésével, a fáknak gazdag gyümölcseivel itt, a boldogság honában, a „bőség” fiai – a Tudás által épített pompás városaikban – a szeretet helyett a vetélkedést választották. A régi ártatlanságot az önzés váltotta fel és ÉN-Lil népe lelkében elszegényedett. A tiszta gondolatokat a sötétség takarta be és elmaradtak ÉN-Lil dicséretében. A nép ismét SAG-KUG-GA, azaz tudatlanná lett. ÉN-LIL-hez csak akkor fohászoltak, ha a betegség gyötörte őket, vagy a bajok sokasága nehezedett rájuk és a földi kincsekkel pompázó Káldea díszes palotáinak lakói már nem hallották az Ég üzenetét.
25. Pedig nagyon fontos lett volna – éppen most – a SZÖVETSÉG megtartása. Fontos lett volna az égi lakókkal való kapcsolat, azok szavának értése és megfogadása, mert a földi elemek háborgása most éppen a Káldeusok földjét közelítette.
26. Az Ég lakói szorgalmasan küldték a figyelmeztetést a Föld emberének arról, hogy a földi vizek tombolásba kezdtek. Hogy a Föld gyomrából kitortek a tüzek és sűrű, sötét felhőkből szakad a vihar, melyet iszonyú szelek ereje sodor a Káldeusok földje felé – De pusztába kiáltott szó lett az égiek intése, mert a földiek egymástól nyerve a dicsőséget – nem keresték már ÉN-LIL dicsőségét.
27. NIN-TUD és vele a földi édesanyák oltalmazója – INANA – hullatták bús könnyeiket, de Föld öntelt embere már azt sem vette észre, hogy e könnyecseppekből fakadnak a gyöngyvirágok.
28. ÉN-KI is tűnődve nézte teremtményeit. Figyelte templomának papjait, amint selyemben, arany ruhákban pompáztak és – bár ÍZ-TEN földi helytartójának hirdették magukat – nem ÍZ-TEN dicsőségét szolgálták, hanem a templom gazdagságát és kincstárát gyarapították. Földi hatalmasokat dicsértek és nem ÉN-LIL - Napkelettől-Napnyugatig terjedő – örök, égi királyságát. Nem voltak többé ÉN-LIL hűséges fiai, hanem országuk bőségének gazdag és ÍZ-TEN-t feledő

hatalmasai, akik a hatalomban – szeretet nélkül – vetélkedtek egymással.

29. Az Ég lakói szomorúan nézték a Föld embereit. És – amikor ÉN-LIL az égi lakók nagy szomorúságát látta, szózata így hangzott:

„Én az erőmet adtam nekik, hogy – mint Isten-Fiak – azzal uralkodjanak a földön. Teremthetnek és rombolhatnak. Követhetik a test és az anyag kívánalmait is, de élniük kell az én Lelkem erejével.

Úgy mondtam nekik, amikor SZÖVETSÉGET kötöttem velük, hogy amíg Bennem maradnak a szeretetben, én is őbennük vagyok és, amit kérnek, azt megadom nekik. De aki nem marad Énbennem a Szeretetben – az kivettetik.”

30. Így szentesítette ÉN-LIL-nek – a Világ Világosságának – szava azt az ítéletet, amit – az ÍZ-TEN-t felejtő – földi ember önmaga felett hozott, amikor megszegte a Szövetséget és nem ügyelt többé az Égi Szóra. Nem ügyelt, mert önhittent azt vélte, hogy ÍZ-TEN nélkül is élhet. Élt is addig, amíg a közelgő vész el nem érte.

31. De a gazdagságban pompázó földi hatalmasok között mégis akadt egy, aki megtartotta ÉN-LIL Szövetségét. EGY – aki nem feledkezett el a Kusok őseinek ígéretéről és népével együtt – buzgó imádkozással – ÍZ-TEN-nek adott dicséretet. KUS-KUR-RU város királyának – UBARTUTU-nak - fia volt az, aki hűséggel szolgálta a Világ Világosságát és minél jobban látta a többi város népének ÍZ-TEN-től és ÉN-LIL-től való elfordulását, annál jobban intette népét – így:

Magasztaljátok ÉN-LIL-t, a Világ Világosságát a lelketekben, mert ő jó és irgalma örökkévaló.”

És a nép követte királyát. Így – együtt –

tartották meg a régiek által kötött SZÖVETSÉGET.

32. ÉN-KI örömmel látta KUS-KUR-RU lakóinak szívbeli hűségét és UBARTUTU fiát – ÍZ-TEN-hez való ragaszkodása szerint

– ZI-UD-LIL-DU – néven illette, ami a káldeusok nyelvén annyit jelent: „A LÉLEKTŐL SZÜLETETT ÖRÖK ÉLET.”

33. ÉN-KI segíteni akart a hűségben és szeretetben élő híveinek és ezért megjelent álmában és ZIUDLILDU-nak és mondta neki:

„Állj a fal mellé. Szedd össze népedet és sietve építsetek egy hatalmas bárkát. De ne nádfonatból legyen az, hanem erős fából készüljön és tetőt is ácsoljatok rá, hogy a víz felülről se ömölhessen bele..”

34. ZIUDLILDU – amint felébredt a különös álomból – kiment a hatalmas templom falához és az álomban látottakat eszmélte éppen, amikor fülébe egy szózat csengett így:

„Ennél a falnál építsd a bárkát és tedd bele egész nemzetségedet. Sietve siessetek, mert Vízözön közeleg, mely elpusztítja országokat.”

35. ZIUDLILDU akkor leborult a templom fala mellett és így kiáltott az ég felé hangos szóval:

„ÍZ-TEN! Áraszd ki ránk Szent Lelkedet és minden új életre kél majd. Te vagy a Hatalmas, aki megújítod a föld színét.”

Aztán összehívta népét és egy hatalmas bárka építésébe kezdtek – az égi szózat szerint.

Hosszú cédrusfából ácsolták annak gerincét, és vastag pallókkal borították be azt. Szurokkal töltötték ki az illesztéseket.

Magasra építették, és jól kiszámították a merülését, hogy az egész népet elbírja. Betetőzték úgy, mintha hatalmas ház lenne az.

Csak egy nyílást hagytak rajta, melyre nagy kaput illesztettek, de az is úgy csukódott, hogy azon a víz nem tudott behatolni. A nagy bárkában volt helye KUS-KUR-RU minden emberének és minden állatának.

36. És mialatt KUS-KUR-RU szorgalmaskodott és éjjel-nappal ácsolták nagy bárkájukat, a többi városokban csak folyt a földi örömkben, jólétben, bőségben a gondtalan és önző élet.
37. Aztán egyszer csak megindult a fergeteg. Sötét felhők borították el az eget. Napsugár helyett villámok ezrei borították, csapkodtak mindenfelé és megnyíltak az eget csatornái. Ömlött a víz és a szelek iszonyú erővel separték mindenüvé a szakadó eső vizét a Káldeusok földjén. De hatalmas vízár is ömlött a földön a szelek sodrásával és lassan elborított mindent. Embert, állatot, házat, várost és a nagy pálmafák ágai sem látszottak ki a víz tengeréből.
38. És elpusztultak mind a városok és minden ember is, csak KUS-KUR-RU népe húzódott be a bárkába és berekesztették jól annak ajtaját is. A templom fala mellett állt a bárka, és amint nőtt a víz özöne, egyre jobban úszott az. Amikor a vízözön a templomot is elborította – a víztenger a színén sodorta a bárkát a déli szél észak felé.

39. Hét nap és hét éjjelen át a szökőár és a felhőszakadás viharjának vize elborította a földet. Egyedül ZIUDLILDU nagy bárkája dacolt a vésszel és úszott a hatalmas tengerré vált vizek tetején.
40. A hetedik napon aztán elcsendesült a vihar. Lelohadt a szél ereje és elmúlt a fergeteg. Szétnyíltak az ég felhői és áldott sugarát szórta le a víz özönére a NAP. Fény jött újra az égből. ZIUDLILDU kitérte a bárka nagy kapuját és napsugár ömlött a bárka belsejébe is.

ZIUDLILDU akkor népével a NAP felé fordult és hálaadó imával köszönték meg a Napisten áldott sugarait. – Azután a király leöletett egy ökröt és hozzá egy juhut is levágatott. Örömlakomája volt a megmenekült nemzetségnek, és amikor a nap lenyugodott, az égi bika fénylő, hatalmas szarva tükröződött a vízen és adott nekik világosságot.

41. Az égi és földi életek felmagasztaltja. Bölcsességed vihart apaszt el, és magasztos léteket teremt. Az Ég ÉN-LIL-je az ég és föld életerejét adta beléjük így megint és a Föld újra- virágzását rendelé.
42. Ám ZIUDLILDU, a megmaradt király, alázatosan borult le ÉN-LIL elé és ÉN-LIL – az égi-lakókhhoz hasonló – örök életre hívta el őt, örökéletet teremtve belé. Aztán „a királyi nép magjának megtartója” nevet adta neki.
43. Örök lakóhelyül a hatalom hegyét, NI-TUK-ki hegyét, rendelte részére. Ez az ország, amelynek a leírt nevét a későbbi időben „DILMUN”-nak olvasták. Ám a „TUK” szónak vélt írásjelet a káldeusok a „KOS” csillagkép nevébe is beleírták, de ők ezt a jelet „HUN” szónak olvasták. Így lett – a mai napig – káldeus nyelven mondva – a „KOS” csillagképének a neve: mul LU-HUN”...és ez azt jelenti: „a HUN EMBER CSILLAGA”. De még más formában is leírták a káldeusok a „KOS” csillagkép nevét...így: „mul LU-HUN-GA”. Ennek jelentése pedig: „a HUN.EMBER HÁZÁNAK CSILLAGA.” Ezek értelmében, a régi káldeusok nem NI-TUK-ki, hanem NI-HUN-ki néven ismerhették örök lakóhelyét, vagyis azt, amit a káldeusok után Káldeába települt új népek már DIL-MUN-nak neveztek. Ha a régi káldeusok szerint olvassuk az agyagtábla ékírásos szövegét – „KUR-NI-HUN-ki” módon, akkor ezt a kifejezést „HUN-ORSZÁG HEGYE”-nek kell értelmezni.

44. **ZIUDLILDU-nak, a vízözön hajósának,
az égből a földre rendelt uralkodó hatalom királyának, Én-Lil népe megtartójának
örök lakóhelyül, ÉN-LIL így HUNORSZÁG (DILMUN) hegyét jelölte ki.**

45. **És ott él örökre az,
aki hűségesen megtartotta
ÉN-LIL SZÖVETSÉGÉT.**

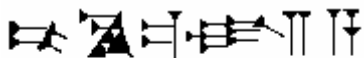

MIT KELL TUDNI A BIBLIÁNKRÓL

Miért Biblia...?

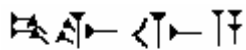
Bevezetőül meg akarjuk indokolni, hogy a káldeusok szerinti írásokat és hagyományokat összesítő könyvünk címében miért használjuk a „BIBLIA” elnevezést.

Általában úgy tanítják, hogy a „biblia” a görög nyelv „biblos” vagy „biblon” szavának többesszámú kifejezése és jelentése „könyvek” lenne. Azonban sem a „biblos”, sem a „biblon” görög szónak nincs ilyen többesszámú esete. A görög nyelvet tanító ismertetések a „biblia” szót görögből átfajított (etimologizált) latin szónak mondják, viszont a latin nyelvnek nincs „biblia” szava. Így a „biblos”, „biblon” és a „biblia” szavaknak az eredetét a káldeusoknál kereshetjük, már csak azért is, mert a görögök – a „klasszikusnak” nevezett tudásuk legnagyobb részét a káldeusok hagyatékából sajátították ki. A „BIBLIA” szónak háromféle változatát láthatjuk a káldeus ékiratok szerint:

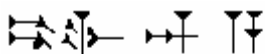
bi-----b---í-----li-----a

A Világosság Beszéde

bi—bi—li—a

A Bölcs Szó Ügyelője

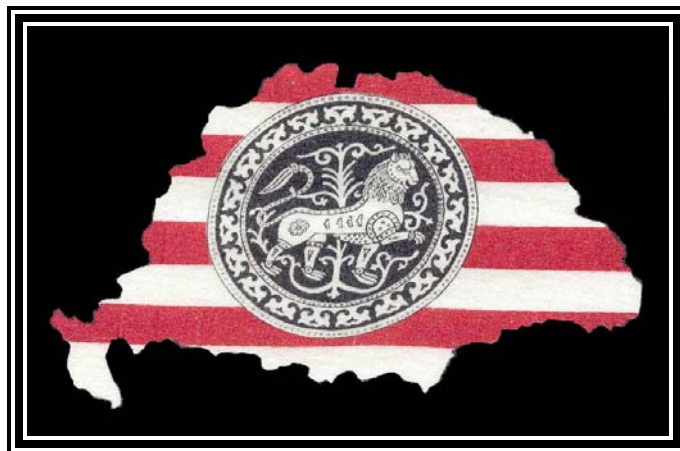
bi—bí—li—a

Az égi Tudás Beszéde

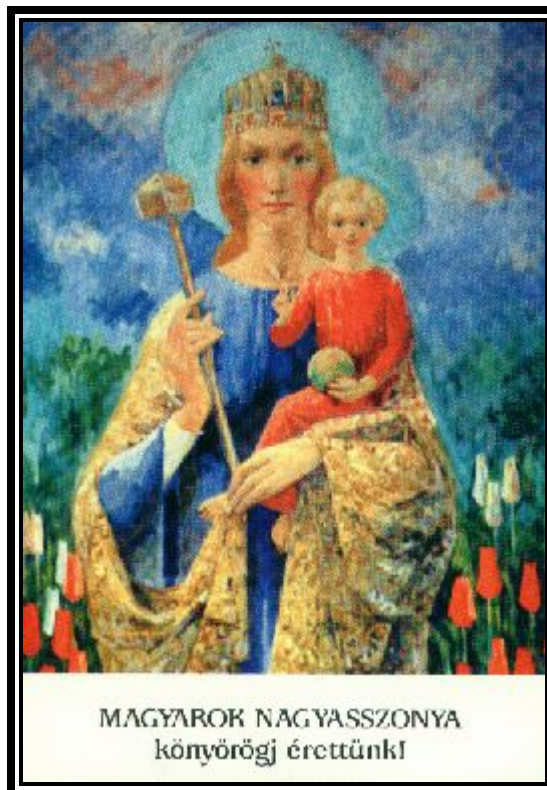
vagy

A Mennyei Bölcsesség Szava

Ezért használjuk a BIBLIA nevet - a káldeusok írása és hite szerint.

Magyarország és az esztergomi oroslán

MAGYAROK NAGYASSZONYA
könyöröggj érettünk!